

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joi și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strălănătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fiecare publicare.

Prospecte.

Nestatornicia lucrurilor nicăiri în lume nu e mai vedită, ca și în statul nostru. Era o vreme când noi toți mai credeam în ceva statornicie. Bărbații, cari conduceau atunci carul statului, ne dau oare-care garanții de statornicia lucrurilor. Personalitatea lor și credulitatea noastră au produs la noi naivitatea, în care, ca în dulci visuri, ne-am lăgănat până acum. Cei dela cărma statului de astăzi de 8 ani de zile ne-au arătat ce voesc, și la ce ne mai putem aștepta.

Așa botezatele legi liberale dela 1868, cu cari le place oamenilor a se fâli în gura mare, au trecut aproape toate prin metamorfosări, încât nu le mai cunosc. Cele rămase în întregitatea lor se esecutează atât de abnorm, încât ție greu, a mai ridica și gravamine în fața lumii.

Diastica noastră este condamnată la o rolă foarte tristă. Scopul, la care țintesc jurnalele e unul și același: apărarea intereselor poporului nostru. La această țintă alergăm cu toți, fiesce care după cum credem, că o vom ajunge mai curând. E lucru de confiență și individual a susține, că cutare cale e mai bună, și cutare doară cea mai bună, sau unică mântuitoare. „*Quot capita tot sensus*“ e lucru vechiu și cunoscut. Dovedesce însă animosități și prea multă încredere în sine, cine pretinde să-l urmăresci pre el orbis, și te desbracă de toată onestitatea pentru cuvântul, că îndrănesci și tu a rezona. Permite, ba pretind chiar, ca toți pașii mei să fie controlați, criticați cu multă scrupulositate, dar obiectiv. Aceasta e chemarea diastice: Obiectivitate, însă nu personalități; espunerea lucrurilor în toată golătaea lor, nu însă denaturarea lor și prezentarea în o haină croită după arbitriul meu. Pe această cale porniți, putem fi siguri, că vom triumfa fie-care cu credința sa, căci spre scopul comun numai ocolimul, care-l vom face fie-care de sine, va forma diferența între noi.

Diariul nostru a avut vitrega soarte de a fi suspiciunat de la întemeierea sa și până acum. Pe timpul, când trăia fericitul în Domnul, Marele „Șaguna“, diariu mai defăimat ca „Telegraful Român“ nu era pe lume. Și pe atunci ținea în puternicile sale brațe domnul fost redactor al foaiei noastre, Nicolau Cristea, stindardul.

Ca toți oamenii a murit și „Marele Șaguna.“ Moartea lui a fost lovire pentru noi toți.

Domnul Cristea, după cum însuși ne spune — a primit stindardul din mâinile celui mai mare român al seclului nostru, și s'a silit al purta nepătat. Sculatu sau apoi toți câți se simțeau chemați, și au năpăstuit asupra domnului Cristea, innegrind până la grețosare stindardul primit de Domnia Sa, ca să nu poată dice că l'a primit nepătat. Și din Pesta până la Brașov, dela Brașov până la Arad, numai de diarul nostru sciau oamenii cleveți.

Clevetit a fost domnul Cristea și de conaționali și de correligionari.

Și cumcă clevețe au fost toate cele aruncate asupra stindardului primit din mâinile celui mai mare român al seclului nostru, au recunoscut însuși clevetitorii inchinându-se stindardului clevetit de ei.

Lucrul se continuă și acuma, și încă cu mai mare vehemență contând oamenii la tinerețele mele și la micimea mea față cu predecesorul meu. Poate, după ce voi păți o ca domnul Cristea, să-mi facă ovațiuni.

Am șis, că sîntem condamnați la rolă tristă. Da. Unul și același obiect trebuie să-l imblătim de sute de ori, și la o sută unul tot de el dăm. Ne plângem asupra nedreptăților, ce ni se fac. Și abia gătam cu plângerea pentru o nedreptate, dăm peste alta și ear trebuie să ne plângem. La această rolă tristă sîntem condamnați.

— Ne-am plâns pentru neîndreptăți pe toate terenele. Aceste neîndreptăți le-am enumerat de sute de ori tacsativ, încât fiecare român și le poate ave tipărite în inimă, ca evreii tablele legii.

În cei doi Nri penultimi ai diarului nostru am înregistrat două proaspete, însă de tot caracteristice din toate punctele de vedere.

Fiind că n'avem ce face, înregistrăm taptele, căci ele ne vor prinde bine la timpul său.

Mai avem încă una proaspătă în perspectivă. E caracteristic pentru situația dela noi, că despre toate lucrurile mai importante ne înformează diarele streine.

În zilele trecute confratele din Timișoara nu s'a sfiit a publica în coloanele sale unele murdării de personalități, pentru cari a trebuit să roșească mult asupra presă română dela noi. Din acest incident diarele guvernamentale și-au luat ansă a scrie, că guvernul, dacă voiesce să lovească, scie și lovii în presa română. Diarele din opoziție au strigat, Osanna Guvernule! Să lovesci numai cât mai curând.

Cum să lovească însă guvernul? Eată cum. Diarul „Neue freie Presse“ din Viena în numărul din 12 Noembrie a. c. scrie!

„Din Pesta se anunță oficios însinuarea la dietă a unei novele de pressă. Motiv la aceasta a dat împregiurarea, că diarul „Fügellenség“ apare de săptămâni în coace fără cauțiune, fiindcă cauțiunea depusă pentru el fuse revocată, și această esistare a diarului fără cauțiune se motivează cu aceea, că legea de pressă din 1848 nu prescrie, ce este a se face în acest cas, și care organe sînt competente a întreveni contra acestei călcări de lege. Această afirmată lacună în legea de pressă, care în realitate nu esistă, se pare a fi pretecest pentru revisiunea legii liberale, căci ni se pune în prospect și introducerea altor dispoziții, ceea ce în fața retrogradei mișcări actuale nu prea pare a zidi inimile oamenilor.“

Eată cel mai nou prospect, ca salutare de anul nou. E rău, cum stăm astăzi, rău cum numai se poate și prospectele ne fac să șicem: feresce-ne Doamne de un-ce și mai rău.

În tot cazul sîntem siliți a ne apăra. Cum se ne apărăm? doară punând mâinile în sin și răcnind în dreapta și în stînga, în sus, și în jos? sau că doară mai este vre-o cale practicabilă, care ne poate duce națiunea la mântuire? Poftim pre veteranii nostri a ne lumina, mai ales pre acei veterani, cari se laudă mult, că ei poartă stindardul Marei Șaguna.

Revista politică.

Sibiu, în 2 Noembrie.

Delegațiunile 'și vor termina în câte-va zile lucrările, și cu terminarea lor 'și va începe dieta activitatea sa. Demisia membrilor opoziției intrunite din delegațiunea ungară va da parlamentului unguresc de lucru. Asemenea și denumirea fitorului ban al Croației, și proiectata lege pentru căsătoria civilă dintre creștini și evrei. Instruciv va fi pentru noi și raportul anunțat de ministrul de finance Szapary despre starea cu afacerea Ciangăilor raport, care i se va prezenta dietei în Sâmbătă viitoare.

Negoțiările guvernului unguresc cu generalul de artilerie Filippovici pentru denumirea acestuia de ban al Croației nu au avut nici un rezultat. Diarele din Viena și Budapesta ne aduc scirea, că Filippovici n'a primit demnitatea de ban din respect cătră starea sa sanitară. Pretecestul acesta se pare a deveni general, de câte ori vre-o persoană nu voiesce a se angagia la un post, împreunat cu greutate, ca și oficial de ban al Croației.

Se vede, că guvernul unguresc a capitulat față cu reacțiunea provocată prin negoțiările cu generalul din armata comună.

FOIȚA.

Cristian Waldo

sau

CAILE NOROCULUI.

Roman de George Sand.

(Tradus din franțozesce de E. B.)

(Urmare).

„Disul copil nutrit de o căprioară imblândită, în casa numitului daneman Karl Boetsoi, în muntele Blaakdal, până la vârsta de patru ani, trecând de fiul Karinei Boetsoi, care din devotament pentru răposata sa stăpână, a consimțit să lase să creadă lumea, că a fost fermecat și adus la cădere din partea unui necunoscut, apărând așa copilul, a cărui mămă se numea de persecutările inimicilor săi.

„Numitul copil, dus de mine, Adam Stenson pentru a-l sustrage bănuielilor, ce începeau a-l compromite, pe lângă toate precauțiunile luate până atunci:

„Fu dus, prin mine subsemnatul, în Austria, unde am eu o soră măritată, care poate mărturisi, că m'a vădut sosind la ea cu un copil numit Cristian, care vorbea limba dalecarliană;

„Și, la arătarea prea credinciosului amic și confident Taddo Manassé, de religiunea Testamentului Vechiu, odinioară bine cunoscut în Svedia sub nu-

mele Manasté, și foarte stimat de repositul d. baron Adelstan de Waldemora ca bărbat de parolă, de discrețiune și de cinste în negoțul său cu obiecte de artă, ce numitul baron foarte le iubea.

„Eu subsemnatul am mers în orașul Perugia, în Italia, unde locuia atunci numitul meu amic Taddo Manassé, și unde, m'am prezentat în zilele carnavalului, sub o mască, prea cinstiților consoți Silvio Goffredi, profesor de istoria vechie la universitatea din Perugia, și Sofia Negrisoni, femeia sa legitimă, din familia vestitului medic de numele acesta.

„Lor am predat, incredințat și cum s'ar dice, am cinstit pe numitul Cristiano de Waldemora, fără a-le spune oare-cum numele său de familie, țeara născerei sale, și rațiunile particulare, ce m'hotărîră a m'espărți de el;

„Dând copilul acesta prea iubit, susnumiților consoți Goffredi, eu am cređut a implini dorința răposatei baronese Hilda, carea dorea să fie copilul crescut departe de inimicii săi, de oameni instruiți și virtuoși, cari, fără nici un motiv de interes, îl vor iubi ca pe propriul lor fiu, și îl vor reda harnic să susțină într-una din zile cu vrednicie numele, ce are să-l poarte și rangul, ce are să-l obțină după moartea inimicilor săi, care moarte, după rânduiala naturei, are să premeargă cu mult moartei sale;

„Și, la cas când moartea subsemnatului s'ar întâmpla înaintea moartei numiților inimici, subsemnatul a însărcinat pe susnumitul Taddo Manassé a face

dispozițiile necesare, pentru ca, după moartea inimicilor săi, Cristian de Waldemora să fie înștiințat și aședat în posesiunea declarațiunei de față. . . .

Spre adevărea căreia — după ce se făcuse contract de amicitie bună cu Taddo Manassé, care n'are să peardă nici când din vedere pe numitul Cristian de Waldemora, ori unde se va afla, și ai veni într'ajutor, dacă i-ar lipsi altă protecție, a pune în locul său spre sfârșitul acesta în cas de boală grea și pericol de moarte, o persoană sigură precum este densusul; în sfârșit are să relaționeze despre el subsemnatului odată pe an: — subsemnatul voinde a-și păstra locul său de îngrijitor al castelului de Waldemora, ca să nu deștepte bănueli și să câștige banii de lipsă pentru călătoriile lui Taddo și pentru trebuințele eventuale a copilului, a părăsit, nu fără durere, orașul Perugia și s'a reintors în Svedia la 16 Martie 1750, cređend și sperând, că a făcut posibilul său pentru a scuti de toată primejdia și pentru a plasa într'o situațiune fericită și vrednică pe fiul repositului săi stăpâni.

„Adam Stenson,

„Contra-semnat:

„Taddo Manassé,

„Păzitor jurat a picturelor del Cambio în Perugia.“

— Vorbesce, Cristian, dișe dl Goeffle cătră tinerul său amic uimit și tăcut. Toate trebuie verificate. Fost-a Manassé acesta în adevăr un om cinstit?

— Așa cred, răspunse Cristian.

Revoluția din Serbia s'a înăbușit în sânge. Succesele momentane se par a împinți pe guvernul Cristici de a merge înainte pe calea apucată. Măsurile excepționale de până acum, deși vor produce la rezultate momentane, nu vor desnoda definitiv încurcăturile din Serbia. Declarația ministrului că va merge înainte fără cruțare poate fi oleiu versat pe foc, care nu stinge, ci mai mult aprinde.

Ministrul de externe al Bulgariei, Balabanow, s'a re-tors din Petropolea, și acum petrece în Viena. Despre audiența sa la țarul Alecsandru al III s'a scris multe. Din gura ministrului s'a auzit numai atât, că țarul a fost amicabil față cu el, și a ascultat cu mare linisce toate ce-i spus dl Balabanow despre greutățile constituționale și militare din patria sa. La cuvintele ministrului țarul se dice că a răspuns: „Greutățile militare le va arangia colonelul Kaulbars, ce privește celelalte afaceri, despre cari mi-ai amintit, cred și eu, că Bulgaria trebuie să fie guvernată în mod constituțional, grigiți numai de susținerea păcii interne, și a ordinii, și desvoltați bogatele voastre isvoare de venit.”

Față cu această scire, pe care ni-o aduce diarul „Pester Lloyd“ ne mai aduce alta diametral opusă acesteia diarul „Național Zeitung“ din Berlin. După scirea din urmă, vestitul Kateov a scris în zilele acestea un articol asupra Bulgariei, în care cere alungarea principelui Alecsandru de pe tronul Bulgariei. Moscovitul Kateov scrie astfel în urma unei audiențe avute la țarul.

Ministrul de externe al Rusiei d. Giers a întreprins o călătorie în Europa, și de present se află în Berlin, de unde va merge la Friedrichsruhe spre a conveni cu d. Bismarck. Înainte de plecarea densusului fură avizate toate diarele rnsesci, de a se feri de tot, ce ar pute strica bunele relațiuni ale Rusiei cu statele vecine. La acestea un diariu din Viena face observarea, că guvernul rusesc vrea să prepare o bună primire a ministrului său de externe.

În timpul din urmă s'a vorbit mult despre alianța Europei centrale. Diarul din Paris „Figaro“ răspunde în lumină scirea, că cu ocaziunea esposițiunii din Turin la anul viitor împăratul nostru împreună cu principele moștenitoriu vor face vizită acolo regelui Umberto, cu care ocaziune va fi în Turin și regele Spaniei Alfonso.

Diariul oficios „Național“ din Paris aduce scirea, că agenții diplomatici francezi au primit instrucții, din cari rezultă, că Franța în afacerea Tonkingului nu voiesce nici o intervențiune străină.

Aceste instrucțiuni nu se referesc numai la Englitera, ci tot odată și la statele unite din America, cari și-au oferit intervențiunea, spre a preveni un reshoin, prin care ar suferi și interesele comerțului lor. Mulțămim acestei tinute — dice diarul „Național“, machinațiunile Chinei de a se scoate din această afacere prin spriginirea altor state, au suferit naufragiu, și stăm față cu China numai.

Călătoriei principelui ereditoriu al Germaniei la Spania i se atribue însemnătate politică cu toate desmințirile oficioase. Diarele din Spania sunt neobosite a vedea în această vizită un simplu act de curtenire, spre a nu provoca sensibilitatea francezilor.

— Nu ți a oferit el odată ajutor, din partea familiei Dtales?

— Ba da. Eu am refuzat.

— Cunoști Dta iscălitura sa?

— Foarte bine. El a avut adeseori afaceri cu dl Goffredi.

— Privesce; este aceasta scrisoarea sa?

— Da, e scrisoarea sa.

Încât pentru mine, replică dl Goeffle, eu recunosc cu desăvârșire în hârtia aceasta scrisoarea și stilul lui Adam Stenson. Vină să desfacem cartoul acesta, domnule maior, și să constatăm asemănarea. Sunt socoteli de gestiune făcute și iscălite de bătrânul ingrijitor tot cam pe vremea aceea, adecă la anii 1751 și 1752. Altcum scrisoarea sa nu s'a schimbat, și mâna sa tot e încă firmă. Eată dovada: trei versuri din biblie scrise eri și a căror înțeles aplicat la situațiunea spiritului său, este aici foarte ușor și foarte folositor de constatat.

Maiorescu făcu constatarea; însă pentru el enigma rămase, deși nu de tot, cel puțin încâtva încă obscură. Falsificat-a baronul hârtii, ca să documenteze că cumnată-sa n'a lăsat moștenitori, cari i s'ar pute împrotivi? El era capabil a face așa ceva; însă dl Goeffle văduse hârtiile acele. El trebuie, că le a avut a mână, drept deposit încredințat părintelui său, căruia i-a succedat.

— Eu am hârtiile acele în adevăr în Goevala, răspunde dl Goeffle. Ele sunt verificate de esperți,

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Roman“.

Orăștie, 31 Octomvre 1883 v. Onorate Dle Redactor! „Sapientis est in melius mutare consilium“ diceau străbunii noștri. Sau pe românește: Omul cu minte învață din pășaniile altora. Am dis omul cu minte, căci cel bătut de Dumnezeu nici din a sa proprie nu se face mai înțelept.

Concetașenii noștri unguri s'au lovit de multe cri cu capul de părete, și încă tot bat la zid cu bărbăție, creșdând că-l vor pute sparge. Pentru noi e tot una, ori se vor bate cu capul de peatră, ori cu peatra în cap, durerea ei o vor duce.

Constatăm însă, că în învărtoșarea inimii lor nu-și mai trag seama, că ce fac, și cum fac, ci dau tot înainte. Drum bun!

Afacerea cu Ciangăii pentru nisce oameni cu minte era destulă învățătură, și oamenii cu minte și-ar fi venit în ori. Blamagiul cu recolonizarea lor și-a luat sborul pe aripile vântului, și a umplut lumea în 4 părți, încât și învățăcei de Schuster se desfătează persiflând pe Ciangăii.

Diariștica încă și-a făcut la timpul său datorișta.

Ne îndatinasem până acum, a ceti mereu în diare, date deosebite despre reintoarcerea ciangăilor cumpăniți, în modul cunoscut, la sapă de lemn de confrății lor.

Și poziția noastră geografică ne dase privilegiu a vedea în realitate chiar aceste posomorâte caravane. Eu, mărturisesc adevărul, n'am fost părtaș bucuriei lor, nici la împatriare și cu atât mai puțin la reintoarcerea lor. Căci se fi fost din peatră și trebuia să te misci, vădând, cum cei primiți și tractați — cu câteva zile mai nainte — ca frați prin saloane, acum sunt osândiți la amarul milei de cerșitor.

Aceste însă se par a fi încetat pentru un moment fiind preocupate spiritele în toate părțile de curentiile diiei, emanate dela serbarea renovării Seghedinului, dar caravanele ciangăilor ne atrag de nou atențiunea, improșpătându-ne multe în memorie.

Și cum? De mirat!

Mai eri alaltă-eri se reinterciau cu gloatele și în 28 și în 29 l. c. — spre uimirea tuturor — 17 căruțe cu ciangăii, veți doamne mai curagioși — mergeau spre Panciova.

Ce se ține de instrucție, n'am ce dice, erau bine instruați. Întrebând pe unul, cum de se duc, de unde frații lor fug netrimși, mi-a răspuns: „futnak uram csak a munka kerülök, kiket le kelleni kötni, a nagy szégyenért, a mit csináltak mindenfélé a jótévőknek.“ Sau pe românește: „Fug domnule numai cei leneși, cari ar trebui puși în cătușe pentru rușinea făcută pretutindinea binevoitorilor noștri.“ Bun instructor, dacă nu i s'ar pricepe motivele, am gândit în mine.

La a cui inițiativă se va fi făcut acest transport n'am aflat precis. Însă ce l'a fi costat pe respectivul, putem presupune.

Dnpă greșalele comise e frumos a te pocăii, numai cât la așa ceva se recere inimă înfrântă, suflet blând și curat. Inițiativa atinsă e departe de această morală, ca ceriul de pământ.

Nepotrivit, foarte nepotrivit mijloc de cărpire este politica reimpatrierei ciangăilor. Mulțămirea

ele sunt autentice; dară mi se pare că baronesa Hilda le-a iscălit de silă sau de frică. Liniscescete; Cristian; toate se vor lămurii. Eată maiorule, aici o descoperire, găsită eri, într'o haină, ce am să ți-o arăt: o epistolă a baronului Adelstan cătră femeea sa: cetesce și socotesce datul. Speranța maternității era confirmată la 5 Martie, doară la două sau trei luni de nedumerire! copilul se născu la 15 Septemvre: baroneasa se refugiase aici în primele zile a numitei luni. Ea fu pe semne ținută prinsă și muri la 28 a aceluiași an. Încă o dovadă Veți portretul acesta în miniatură! Privesce-l Margareta Elveda. Este contele Adelstan, care de bună samă nu s'a zugrăvit pentru procesul acesta, pictorul e vestit, el a semnat și datat opera sa. Portretul acesta e tocmai a lui Cristian Waldo! Asemănarea e frapantă. În sfârșit privesce portretul în picioare a aceleiași persoane. Aici aceeași asemănare, deși opera este de un artist mai puțin abil; însă mâinile le a făcut foarte bine, Dta veți degetele aceste recurbate: arată-ți degetele Cristian!

— Ah! esclamă Cristian, plimbându-se prin odaie cu ecsaltațiune, și arătând dlui Goeffle mâinile sale tremurânde, decumva baronul Olaus a chinuit pe maica mea de moarte, vai de el! Degetele aceste strimbe au să-i rumpă inima din pept!

— Lasă să vorbească pasiunea italiană, dice dl Goeffle cătră maior, care se ridicase, temându-se să nu iasă Cristian afară. Băiatul e generos; eu îl cu-

cu locul și instituțiunile, unde te affi este singurul mijloc de a ține pe oameni la olaltă. Din acestea isvorăște iubirea de patrie, iubirea între popoară, și îndestulirea. Ori ce alte măestrii devin illusorii, dacă nu ridicule, ca și repatriarea Ciangăilor. bg.

Din camera României.

În revista politică din numărul premergătoriu al diarului nostru am făcut amintire despre interpelarea domnului Stolojanu în privința călătoriei regelui României la Viena și rezultatul acestei călătorii, precum și răspunsul ministrului president Ioan Brătianu în această afacere. Fiind de interes și pentru noi a ști, cum stăm cu statul vecin România, publicăm interpelarea și răspunsul în întregul lor cuprins:

D. Anastasie Stolojan: Dlor deputați, în regulamentele parlamentelor altor țări sânt două mijloace de a comunica cu guvernul asupra afacerilor publice. Ori ce deputat are dreptul de a face întrebări: guvernul răspunde și în urmă, dacă deputatul nu este mulțămim cu răspunsul guvernului, sau din punctul pe vedere al faptelor, sau din punctul pe vedere al opiniunilor, atunci acel deputat se înțelege cu colegii săi de aceeași opiniune, cu deputații partitului, din care el face parte, și schimbă întrebarea în interpelare: căci cine dice interpelare, dice desvoltare, spune cuvintele sale, părerile sale, și atunci guvernul dă o mai mare desvoltare răspunsului său; atunci rămâne ca țeara să judece între opiniunile grupului interpelatorului și ale guvernului.

La noi regulamentul e cu totul altfel: un deputat care voiesce să-și facă datoria de a cere deslușiri guvernului asupra lucrurilor de intereres public, nu are altă cale decât calea interpelării: din pricina aceasta mai totdeauna când un deputat voiesce să-și facă această datorie, necunoscând din înainte răspunsul guvernului, e silit să-și spună vederile lui, fără să știe dacă guvernul le împărășește, și prin urmare nu e în pozițiune să se consulte cu colegii săi, ce atitudine să ia în fața răspunsului ministrului. În aceeași pozițiune mă afl și eu astăzi.

Prin urmare dela început fac o rezervă; responsabilitatea opiniunilor și ideilor ce voiu desvolta, declar, că mi aparține mie cu desăvârșire și că nu sânt organul nici al maiorității, nici al vre-unui grup din această Cameră.

Pe riscul meu dar voiu să spun ideile mele, și rămâne ca dvoastră pe urma să faceți ce veți găsi de cuviință și după ce veți auzi și guvernul. Când am anunțat interpelarea, de afară din Cameră mi s'a făcut o obiecțiune: că ar fi insultă interpelarea ce fac, pentru că ar trebui să ne mulțămim cu răspunsul, care s'a dat în altă parte.

Dlor, recunosc legitima autoritate și încredere, de care se bucură ministrul afacerilor străine din Viena înaintea Parlamentului țerei sale: însă pentru mine, cred eu, că este dator să se esplice și guvernul nostru, căci nouă numai el trebuie și poate să ne inspire încredere.

Afară de aceasta dar, dacă ceea ce a spus comitele Kálnoky merită oare care observațiuni din partea noastră, cum sânt acelea, pe care le a și făcut diarul „Românul“ cu multă dreptate, în revista dela 24 și 25 Octomvre, cum ași fi putut eu ca deputat să le spun?

Unui diarist îi este lesne; ia condeul și 'și așterne în diariu întempiarea sea. Un deputat însă nu poate cere cuvântul, pentru ca să-și facă observațiunile sale asupra declarațiunilor unui ministru străin, care nu e responsabil de dișele sale înaintea Parlamentului nostru.

nosc! Îi știu toată viața. El are lipsă a și slobodi durerea și indignația, nu-l înțelegi? Dară așteaptă: bravul meu Cristian. Poate că baronul nu este așa criminal în trecut, precum ni se pare nouă. Trebuie să cunoascem amănuntele, trebuie să revedem pe Stenson. A scăpa pe Stenson, al aduce aici, maiorule, eată ce ar fi de lipsă și ce Dta nu voiesci să faci.

— Dta știi bine, că asta nu o putem face, esclamă maiorul foarte emoționat și foarte animat. Eu n'am nici un drept înaintea autorității domnesci, mai cu seamă în materie de represiune casnică, și de cumva baronul are în contra moșneagului aceleia, nu-i va lipsi pretecestele.

Aici fu maiorul întrerupt de Cristian, care nu se mai putea reține. El voia să meargă singur la castelul nou; el voia să scape pe Stenson ori să-și lase viața.

— Cum! dișe el, Dvoastră nu vedeți, că în viuina aceasta toate mijloacele sânt bune? Eu prea înțeleg, când se vorbesce aici, cu o batjocură amară și teribilă de odaia rozelor. Și acest serman moșneag, acest credincios servitor, care m'a scăpat de inimicii mei, precum dișe însuși în declarațiunea sa, și care, după ostenele unei călătorii lungi, mi-a jertfit o viață lungă de tăcere și de lucru, el, care acum în oara, în care ne aflăm își dă poate sub tortură sufletul său pentru mine! Nu, aceasta nu e cu puțință; Dta, maiorule, n'ai să mă reții! Eu nu

De aceea m'am crezut în drept, să nu mă mulțimesc cu acele declarațiuni și să dau guvernului ocaziune, să spună și el cuvântul său asupra împregiurărilor, cari fac obiectul interpelării mele.

Mai este și un alt cuvânt, care m'a îndemnat să fac această interpelare în cestiunea orientală, care preocupă pe Europa întreagă astăzi; vedeți, că toată lumea ia pozițiune: unii militară, alții politică; ear în alte țări oamenii de o mare valoare politică și socială prin discursuri caută să descepe spiritul public și să dea direcțiune spre orient a ideilor și aspirațiunilor neamului lor. Astfel am văzut pe unul din ministrii cei mai eminenți ai Austro-Ungariei, pe d. Kallay, că a găsit de cuviință să meargă în Academia unghurească și acolo, desbrăcându-se de caracterul său oficial să spună neamului său: „noi ungurii avem o misiune de împlinit în orient, să fim conducători culturei occidentale în peninsula balcanică. Nu voi să discut, dacă poate fi folosită și unghurilor această direcție nouă, ce voesc a se da aspirațiunilor lor, nici dacă înlocuirea Turcilor cu Ungurii în Orient ar fi cea mai nimerită soluțiune a dificultăților balcanice. Voesc numai, amintind acest discurs, să mă întemeez pe exemplul său, ca să vă aduc aminte, că și noi Românii avem o misiune de împlinit în acest orient atât de râvnit, și că noi din acest Parlament avem datoria, nu numai de a provoca explicațiuni din partea guvernului, dar și de a da o direcțiune spiritului public în aceste cestiuni.

Presa în adevăr și-a făcut datoria, a trata cestiunile la ordinea zilei. Nu eu 'i voi contesta partea ei de înfringere asupra opiniunii publice, dar nimenea nu are dreptul să spună mai cu competență, ce cugetă țeara de cât dvoastră.

În țările, unde partidele sunt bine constituite, fie care are organul său. În jurul fie-cărui diar se află, ca sfătuitoari sau inspiratori frunțații fie cărui grup politic.

Când toate organele politice dintr-o țeară se întâlnesc cu aceleași vederi asupra unei situațiuni, este o mare probabilitate că aceea părere e opiniunea țerei întregi.

Dic, dlor, probabilitate, fiind-ca nu totdeauna este așa, pe lângă oamenii, care fac politică activă este grămada mare a indiferențelor, cari nu se ocupă mult de politică, care însă dacă sunt remulțamiți părăsesc rândurile partitului dela putere spre a umple cadrele acelui partid care se află în opozițiune.

E tocmai specialitatea jurnalului „Times“ din Anglia ceea-ce 'i și dă autoritatea, de care se bucură, să caute a ghici care este curentul de opiniuni ce domnesce în stratele adânci ale elementelor populare, ce nu sunt grupate în cadrele partitului existente, de cât pe timpul mărginit, cât guvernul prin faptele sale corespunde la așteptările și instinctele adânci ale maselor.

La noi sunt organe de publicitate, care represintă opiniunile unor partite serioase; dar când veți chiar pe acele organe ca într-o zi spun una, în altă zi alta, și în cele din urmă declară într'un chip solemn, că nici o opiniune nici cealaltă nu e a partitului, căci partidul 'și rezervă părerea, sunt în drept a afirma că nu acolo trebuie să căutăm, dacă voim să scim ce cugetă această țeară. Prin urmare, ne incumbă nouă datoria, ca să spunem părerea țerei în această cestiune. Ca să afirm aceasta nu am trebuință să invoc în favoarea noastră presumpțiunea constituțională, că suntem expresiunea țerei ca unii, ce suntem reprezentanții ei oficiali. Sciu că la noi e obiceiul ca cei căduți în alegeri, să nu recunoască legitimitatea succesului adversarilor lor din luptele electorale. E mai comod să acuzi pe altul, pe guvern de ingerințe, de cât să mărturisesci că ai căzut, fiind-că nu ai inspirat încredere alegătorilor, sau fiind-că aveai alte opiniuni decât ale acestora.

Dar chiar, dacă ne vom pune în punctul de vedere al celor, cari susțin că nu deputații de astăzi sunt reprezentanții legitimi ai acestei țări, totuși d-voastră sunteți țeara, căci

ceea ce țice adagiul juridic în materie civilă: *Coacta voluntas, sed voluntas* cu acelaș temei se poate invoca acest principiu în dreptul constituțional.

Dacă las toate aceste considerațiuni juridice de o parte, care vă dă dreptul să susțineți sus și tare că ce voiți dvoastră țeara voiesce, sunt și alte împrejurări, care vă pun în poziție mai bine de cât ori ce alt organ, să fiți informați despre ideile, aspirațiunile, în fine despre voința acestei țări. Mai toți trăiți în mijlocul alegătorilor, cari v'au trimis aici. Relațiuni dîlnice de tot felul vă pun în contact cu dășii, nu aveți decât să ascultați, ca să știți, care e spiritul public.

Toată lumea simte că se petrece ceva, că sunt în perspective împregiurări extraordinare; prevederea lor a pus în mișcare pe împărați, regi, principii, ministri, până și pe academiciani. Causa acestei ferberii e cestiunea orientului. D. prim-ministru ne spunea cu altă ocaziune, că orientul se află în ferbere pentru că se află în reconstituire; toate elementele din care se compune cată să se strângă unele lângă altele, după afoitările lor, spre ași găsi forma definitivă a organizării lor.

Turcii se duc și golul ce'l lasă după dășii în peninsula balcanică, ațâța poftele, ispitesce interesele, provoacă rivalitățile și neliniștea Europei. Pe Mediterane se încredinșează toate căile comerciale și politice ale Europei și toate popoarele dela răsărit, și dela apus au ochii ațintiți într'acolo. Ei bine, noi cari suntem la pragul răsăritului și vedem până și pe depărtatul regu al Spaniei, că cutreeră Europa, noi cari suntem un popor oriental, putem sta liniștiți și fără nici o grijă, aci în pragul Orientului? Nu putem fi nepăsători. Dela început declar, că e de dorit s'o tratăm această cestiune cu alte preocupări și cu alte obiceiuri de cugetare decât acele care văd că ne frământă pe unii. Am auzit vorbindu-se că avem datoria și obiceiul strămoșesc să căutăm printre puteri alianța acelora, care ne vor oferi garanțiile unei amicii statornice. Pentru mine, vă mărturisesc că în politică nu înțeleg ca o țeară să se conducă după asemenea idei, căci în politică nu există amicie sau inamicie, nu sunt de cât interese ca să illustreze și mai bine ideia mea. Să mi dați voi să fac aci o degresiune, să vă arăt, că împregiurări istorice, că în politică nu există, cum țisei, nici amicie statornică nici inimizități constantă, și totul se reduce la datoria fie-cărui de a cugeta bine, să și cunoască interesele, și să se conducă după povața lor, și în drumul său dacă se va întâmpla, ca interesele lui să fie într'un moment identice cu ale altei țări, sunt pretini, dacă însă sunt în contarietate, sunt vrăjmași.

(Va urma.)

Project

de Statutele Reuniunii preoțesci din protopresbiteratul gr. or. al Sibiiului în Transilvania.

§. 1. Preoții din protopresbiteratul gr. or. al Sibiiului se întrunesc în Reuniune sub numirea „Reuniunea preoților gr. or. din protopresbiteratul Sibiiului“.

I. Scopul și mijloacele Reuniunii.

§. 2. Scopul Reuniunii este înaintarea culturală a preoțimeii peste tot, și în deosebi perfecționarea ei în împlinirea datoriunțelor pastorale.

§. 3. Mijloacele spre ajungerea scopului sunt:

a) discutarea cestiunilor pastorale și formularea de propuneri, pregătirea și așternerea de reprezentațiuni în cestiuni pastorale la autoritățile bisericești;

b) înființarea și folosirea unei biblioteci tractuale.

§. 4. Afacerile de sub §. 3 le îndeplinesc Reuniunea în adunările generale.

§. 5. Reuniunea are dreptul a primi legate, donațiuni și a avu realități.

cunosc autoritatea D-tale asupra mea, și dacă va trebui să mi fac cale cu sabia în mână... ei bine atâta mai bine, d-ta ai voit-o.

— Tăcere! esclama dl Goeffle, smulgând din mâinile lui Cristian sabia, ce tinărul bărbat tocmai o luase de pe masă, tăcere! cineva umblă deasupra noastră prin odaia închisă cu zid.

Cum se poate aceasta, țise maiorul, dacă odaia este în adevăr închisă cu zid? Dară eu n'aud nimic.

— Ce aud eu nu sunt pași, răspuse dl Goeffle; Dară tăceți și priviți policandrul.

Ei priveau și tăceau, dară nu numai că vădura tremurând policandrul, ci auziră și șgomotul metalic a podelelor sale de aramă, scuturate de o mișcare în etagiul de sus.

— Să fie Stenson? esclama Cristian. Alt cineva nu poate să scie intrările din afară...

— Sunt intrări de atară? țise maiorul.

— Cine scie? replică Cristian, Eu așa cred, de și nu m'am putut convinge și deși intrarea prin stânci îmi părea imposibilă. Însă... nu mai auziți nimic?

Ei mai ascultară și auziră sau crezură că aud, deschidând o ușă și bătând sau căpărând de cealaltă latură a partii țidite din sala ursoaicei. Să fi scăpat Stenson din mâinile inamicilor săi, și neînfrâșnind a se reîntoarce prin gaard sau prin curte crezându-le pădite de ei, să fie intrat în pavilion

prin o intrare numai lui cunoscută? Chiema el pe amicii săi în ajutor, sau dădea el un semn misterios să se pregătească la un atac nou? Maiorul află supunerile aceste chimerice, de oare ce locotenentul intră împreună cu dannemanul Boetsoi țicând:

— Iacă unul din amicii noștri cari tocmai vine dela boestelele noastre, unde căutase pe fiul său. Nu este el aici?

— Da, da, tată! răspuse Olof, foarte înspăimântat de toate, ce aușise și devenit foarte mulțumit vădend pe dannemanul. Ai fost îngrijat de mine?

— Ingrigiat, nu: raspuse dannemanul, care tocmai făcuse calea pe vreme rea, ca să-și caute feciorul; el află însă în contra dignității părintesci a mărturisii ingrigirea sa. Eu mi-am gândit că amicii noștri nu te vor lăsa să pleci singur; însă îmi era de cal...

Până ce dannemanul lămurea așa neliniștea sa, locotenentul făcu maiorului o împărtașire și acesta părea mirat.

— Ce-i? îl întrebă dl Goeffle.

— Ei, raspuse Larrison noi ne aflăm cu toții sub domnirea unor idei negre ce ne fac foarte ridiculi. Locotenentul făcându-și ronda sa a auzit ca și când o plângere omenească ar percurge aerul, și soldații noștri sunt atât de ingrigiați de toate, ce, se istorisesc de dama cea sură din Stollborg, încât de nu i-ar reține respectul disciplinei, ei ar fi fugit deja. Este vreme să facem sfârșit cu nălucirile

II. Organizarea Reuniunii.

a) Membrii.

§. 6. Membrii Reuniunii sunt ordinari, onorari și ajutători.

§. 7. Membri ordinari sunt toți preoții tractuali (parochi, administratori parochiali, capelani, diaconi) și eventual preoții din protopresbiteratele învecinate.

§. 8. Membri onorari pot fi aleși prin adunarea generală atare preoți din Metropolia gr. or. română din Austro-Ungaria, cari și-au câștigat deosebite merite pe terenul pastoral.

§. 9. Membri ajutători sunt toți, căți ajutură Reuniunea cu mijloace materiale sau spirituale.

§. 10. Calitatea de membru ordinar, pentru membri din tract începe cu intrarea în funcțiune ca preoți și înceată prin permutare în alt tract, amovare sau moarte; ear pentru cei din tractele învecinate începe cu înscrierea și încetează cu neîmplinirea datoriunțelor prescise în §. 12 și 13.

b) Drepturile și datoriunțele membrilor.

§. 11. Toți membri ordinari ai Reuniunii au dreptul a participa la adunările generale cu vot decisiv, cei onorari cu vot consultativ. De asemenea membri ordinari și onorari au dreptul a folosi biblioteka.

§. 12. Toți membrii ordinari sunt îndatorăți:

a) a participa la adunările generale ale Reuniunii. Absențele nemotivate se vor pedepsi cu câte 3 fl. v. a. în favorul biblioteci.

b) a elabora disertațiuni și tractate din sfera teologică-pastorală, designate sau încuviințate de comitet, și al așterne presiului cu 14 zile înainte de adunarea generală;

c) a executa cu promptitudine ori ce comisiune i-ar da adunarea generală sau Comitetul Reuniunii.

§. 13. Toți membrii ordinari ai Reuniunii au să răspundă o tacsă anuală de 2 fl. v. a. cel mult până în 20 Ianuarie a fie-cărui an.

III. Funcționarii Reuniunii.

§. 14. Funcționarii Reuniunii sunt: un președinte, un vice-președinte, un secretar și alți 4 membri, cari împreună formează Comitetul Reuniunii.

Președintele Reuniunii e totdeauna Protopresbiterul tractual. Vice-președintele, secretariul și cei 4 membri se aleg prin adunarea generală pe câte un period de 3 ani și se pot și realege.

§. 15. Președintele reprezintă Reuniunea în afară, subscie expedițiile, conduce desbaterile în adunarea generală și în comitet, dirimând cu votul său la cas de egalitatea voturilor; — reve de disertațiunile și tractatele, ce au să se cetească în adunarea generală, și aflând necesar cere emendarea lor, eventual aflându-le contrare scopului Reuniunii sau principiilor bisericeii noastre, opresce cetirea lor în adunarea generală, aducend aceasta spre finală decidere în ședința comitetului, — încassează tacele și ajutoarele dela membri, păstrează și administrează banii Reuniunii, — după normele statorite de adunarea generală; poartă diar despre intrate și eșite, raportează comitetului din ședință în ședință despre starea cassei; depune banii Reuniunii la un institut public spre fructificare; — procură pentru biblioteka cărțile recomandate de comitet și adoptate de adunarea generală, îngrijesce sub propria responsabilitate de biblioteka Reuniunii după un Regulament special aprobat de adunarea generală, și raportează despre starea ei în ședințele comitetului.

§. 16. Vice-președintele suplinesce întru toate pe președintele, când acesta e împedecat.

§. 17. Secretariul poartă protocolul adunărilor generale și în ședințele comitetului; redactează raportul general și-l prezentează comitetului, concipiează și mundează toate expedițiunile.

aceste, și, de oare ce nu putem străbate pe aici în odaia aceasta astupată cu țid, trebuie să explorăm pe din afară cu atențiune, și să vedem, dacă fantasmogaria aceasta nu servesce astăzi bandiților drept pretecs să ne pună o cursă. Vină cu noi Cristian, de oare ce D-ta creți că ai aflat o cale a ajunge acolo.

— Ba nu! răspuse Cristian: calea aceea ar fi prea lungă și poate și impracticabilă. Eu cred că ne ajungem scopul mai sigur și mai iute, dacă spargem țidul acesta. E vorba să scoatem numai vre-o câteva cărămizi dintr'ensul.

Vorbind așa, Cristian luă cartea cea mare a Svediei de pe părete și, armat cu ciocanul său de mineralogist, el începu să spargă țidul cu o forță desperată, aci dând cu muchia instrumentului său în cărămizile răsunătoare, aci împingând țaișul în găurile ce tocmai le făcuse trăgând cu violență fragmente late unite cu tencială, ce cădeau cu șgomot pe scara sonoră. Un fel de furie îl îmbuldea a ieși din neactivitatea, la care amicii săi voiau să-l reducă. Ideile stranie, ce și le făcuse despre prezența unei persoane în zidurile aceste, îi reveniră aminte ca un coșmar. El era însusi așa escitat, încât era aproape să admită ideile superstițioase ale dlui Goeffle despre locul acesta, și a gendi, că o admoniție supranaturală îl provoacă să descopere secretul infernal ce țice pe ultimele momente a maicei sale.

(Va urma.)

§. 18. Comitetul Reuniunii în fie-care an ține cel puțin 4 ședințe, în cari aduce conclusele sale cu majoritate de voturi. Conduce întreaga activitatea Reuniunii, pregătesce proiecte și propuneri relative la înaintarea scopului Reuniunii, și le așterne adunării generale. Statorcescemele, ce au să se tracteze în adunarea generală; defige ziua, în care să se țină adunarea generală ordinară și convoacă adunările generale extraordinare. Decide în mod final asupra temelor și disertațiilor, pe cari președintele le-a oprit de a se ceti în adunarea generală (§. 15), decide cesiunile de urgență și substituiează pe funcționarii repausați sau eșiți din comitet. Scontrează cassa și biblioteca; pregătesce budgetul anual și-l așterne adunării generale, recomandă adunării generale cărțile, ce au să se procure pentru bibliotecă; ear despre întreaga activitatea sa și despre starea bibliotecii și a casei în fie-care an face raport adunării generale.

IV. Adunările generale.

§. 19. În fie-care an Reuniunea ține câte două adunări generale, una în luna lui Faur, alta în luna lui Septemvrie.

În cesiuni de mare importanță și la cererea a $\frac{1}{5}$ din numărul membrilor ordinari se pot convoca și adunări generale extraordinare. Adunările generale se țin în Sibiiu. Programa adunării generale o statorcesc Comitetul.

§. 20. Agendele adunării generale sunt în general: statorirea și ținerea în evidență a activității Reuniunii; ear

a) discutarea și deciderea asupra raportului și propunerilor comitetului, precum și ale singuraticilor membri. Propuneri independente se pot pertracta numai pe baza preopinării Comitetului. Asemenea propuneri sunt a se înainta presiului cel puțin cu 20 zile înainte de adunarea generală;

b) între marginile statutelor: statorirea regulamentelor pentru afacerile sale interne și pentru administrarea și folosirea bibliotecii. Aceste Regulamente au să fie aprobate de Consistoriul Archiepiscopesc;

c) supracensurarea rațiociniilor și darea de absolutorii;

d) votarea budgetului;

e) alegerea funcționarilor și a comitetului.

§. 21. Ședințele adunării generale sunt restrinse numai pentru membri ordinari și onorari. În ședințe publice se tractează numai cesiuni literare științifice.

§. 22. Consistoriul Archiepiscopesc, exercită dreptul de supra inspecțiune prin un comisar al său, căruia, în casuri de disordine ori abatere dela statute, îi compete dreptul a închide și disolva adunarea.

§. 23. Adunările generale se convoacă totdeauna cu 14 zile înainte prin Președinte, carele avisează despre aceasta și pe Consistoriul Archiepiscopesc.

§. 24. Rapoartele Comitetului și protocoalele adunării generale se aștern Consistoriului archiepiscopesc în 14 zile dela adunarea generală spre reviziune și aprobare.

§. 25. Dacă în termin de 30 zile dela așternerea protocoalelor la Consistoriu nu se avisează președintele despre aprobarea sau neaprobarea concluserilor adunării generale, aceste se privesc ca aprobate și se eșecută.

V. Dispozițiuni generale.

§. 26. Limba oficială a Reuniunii e cea română.

§. 27. Din activitatea Reuniunii sunt eschise toate cesiunile din sfera politică.

§. 28. Desființarea Reuniunii se poate propune numai în adunarea generală ordinară. Urmând aprobarea Consistoriului se va convoca anume o adunare generală extraordinară. Spre aducerea concludului de desființare se recere prezența a $\frac{2}{3}$ din numărul membrilor ordinari și majoritatea de $\frac{2}{3}$ a celor prezenți.

Neînfișându-se $\frac{2}{3}$ a membrilor ordinari se convoacă în termin de 30 zile altă adunare, în care se poate lua conclud cu majoritatea voturilor celor prezenți. La ori-ce cas de desființare, averea Reuniunii trece în proprietatea fondului protopresbiterial al tractului Sibiului.

§. 29. Dacă Reuniunea se va abate dela scopul seu precisat în aceste statute într-o atâ, în cât prin continuarea activității sale să se pericliteze statul sau interesele materiale ale membrilor: guvernul regiu va fi îndreptățit a-i suspenda activitatea, a ordina investigațiune regulată și conform rezultatului a îndatora pe Reuniune la stricta observare a statutelor, eventual a o desființa.

§. 30. Aceste statute se pot modifica numai cu consensul majorității tuturor membrilor ordinari.

Varietăți.

* (Biserica gr. or. română din comuna Dobra) fû călcată și jefuită nu de mult. Făptuitorul se căutase mult fără nici un rezultat, în fine acum îi reuși gendarmăriei a prinde pe un țigan cu numele Melles. După propriasa mărturisire el ar fi mai călcat și jefuit încă vr'o unsprezece biserici, ear celelalte jafuri și furturi nici nu le poate ține toate în minte, atâte a făcut.

* (Avis.) S'a pus sub tipar și curând va apăre *Higiiena poporală* cu deosebită privire la săteanul român, cu figuri tipărite în text de Dr. G. Vuia, medic și profesor de Higienea la institutul teologic-pedagogic din Arad. Această carte va cuprinde cursul prelgerilor, ce autorul de mai mulți ani ține elevilor din seminariul și scoala normală (preparandia). Cam 5 coale tipărite pe hârtia fină cu 16 figuri anatomice va costa 80 cr. (2 lei). Comande se pot face la autor, sau la tipografia diecesană din Arad. La 10 exemplare unul se dă rabat.

* (Tunuri gigantice). La fonderia din Ruelle aproape d'Angoulême au început a se face încercări cu cele mai mari tunuri, ce există acum în Francia. Aceste tunuri, destinate pentru armarea forturilor de pe coaste și pentru vasele cuirassate, sânt de oțel și se încarcă pe la culată. Greutatea tunului este de aproape 98,000 chilogramme. Proiectilele cântăresc 780 chilogramme, și pravul pentru o încărcătură 280 chilogramme. Cinci din aceste tunuri vor fi espedate la destinațiunea lor definitivă. Nu numai că a trebuit să se construească un vagon special cu 16 roate pentru transportarea tunului, dar podul construit pe parcursul căii ferate care leagă Ruelle cu Angoulême, neînfișându-se garanțiile de soliditate pentru a rezista la presiunea unei mase atât de considerabile s'a început construirea unei căi speciale fără pod.

* (Contra modelor din Paris.) Damele din New York și alte orașe mai mari din America au format anume societăți spre a scăpa seculul femeiesc de cătușele modelor din Paris și a crea un port național american. La acest port vor fi înălțurate atât rochiile în forma de balon, cât și corsetele, care strâng atară din cale talia. Dar fiind că americanele se cred cele mai elegante reprezentante ale seculului lor, apoi se așteaptă cu o mare curiositate portul, ce vor inventa. — Poate că și prin alte State ar fi la locul ei o asemenea măsură. Aviso, doamnelor noastre — în favorul costumului național, care desi nu pretutindene, dar la baluri și alte petreceri s'ar pute introduce și susține totdeauna în contra caricaturilor moderne din Paris.

* (Boală de paseri.) Mare interes arată ornitologii din Austria față cu o boală epidemică, necunoscută încă, o boală a paserilor de câmp, care s'a observat la frontaria croată. Pădurile de pe acolo au fost pe vară, ca și pustii. Țeranii găseau atâr prin păduri, cât și prin tufișuri o mulțime de paseri moarte. Mulți locuitori au avut ocaziunea să observe, cum paserile cântărețe cădeau de odată de prin arbori sau din aer jos pe pământ moarte.

Loterie.

Mercuri 14 Noemvrie n. 1883.

Sibiiu: 64 37 67 79 47

Bursa de Viena și Pesta.

Din 13 Noemvrie n. 1883.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	120.20	120.20
Galbin	5.74	5.72
Napoleon	9.62	9.59
London (pe polița de trei luni)	121.05	121.—

Nr. 505. [601] 1—3

CONCURS.

Pentru întregirea unui post de învățătoriu la scoala capitală gr. or. din opidul Rășinari, prin aceasta se escrie concurs cu termin până la 30 Noemvrie st. v. a. c.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

Salariu anual de 350 fl. v. a. și relut pentru cuartir și lemne 60 fl. v. a. plătiți în rate lunare anticipative.

Doritorii de a ocupa acest post au ași așterne în terminul prefript petițiunile lor, instruite după prescriesele legilor, la comitetul parochial din opidul Rășinari.

Sibiiu, 28 Octombrie 1883.

Oficiul protopresbiterial gr. or. al tractului Sibiului în conțelegere cu comitetul parochial.

Simeon Popescu m. p.,
protopresbiter.

Nr. 254. B. [602] 1—3

CONCURS.

În urma incuviințării Preaveneabilului Consistoriu din 21 Iulie a. c. Nr. 2454. B. se scrie prin aceasta concurs pentru postul de capelan înfișat lângă parochul bătrân în parochia Caila din protopresbiteratul Bistriței cu termin până la 30 Noemvrie a. c. st. v.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

a) porțiunea canonică de 18 Jוגăre 108 □°, al cărei venit anual este calculat la 200 fl. v. a. darea și ecivalentul pentru aceasta se va suporta din partea comunei bisericesci.

b) Venitele din funcțiuni, ce le va săvârși capelanul.

Doritorii de a ocupa acest post au de ași trimite suplicile lor instruite conform regulamentului congresuale din 1878 la subscrisul în Borgo-Dioseni până la terminul indicat.

Borgo-Dioseni, 26 Octombrie 1883. Oficiul protopresbiterial al tractului Bistriței în conțelegere cu comitetul parochial concerninte.

Ioan Buzdug m. p.,
adm. ppresb.

Nr. 307. [591] 3—3

CONCURS.

Spre întregirea postului de învățător la scoala română greco-orient. din Furșoara, se escrie concurs cu terminul până la 6 Noemvrie st. v.

Cu acest post este împreunat un salariu de 150 fl. v. a. cuartir și 4 orgii de lemne, din care are a se încălzi și scoala.

Doritorii de a ocupa această stațiune au ași așterne petițiunile lor până la terminul indicat instruite conform legilor în vigoare, oficiului protopresbiterial gr. or. al tractului Ilii.

Gurasada în 19 Octombrie 1883. În conțelegere cu comitetul parochial, oficiul protopresbiterial gr. or. al tractului Ilii murășane.

Alesiu Olariu m. p.,
adm. prot.

Nr. 2963. [596] 3—3

CONCURS.

În cercul sanitar al Boiței, comitatul Sibiului, de carele se ține Boița, Tălmăciul, Tălmăcelul Porcești și Vestemul, fiind a se îndeplini postul vacant de medic cer-

qual se deschide termin de concurs până în 28 Noemvrie 1883 st. n.

Cu acest post este împreunat:

- a) Pentru un doctor de medicină salariu anual de 500 fl.; b) pentru un chirurg salariu anual de 400 fl.
- Pausal de locuință și încălzire 100 fl.
- Pentru fiesce care prima vizită afară de eventuala cărăușă 50 cr.; pentru vizitele următoare câte 30 cr.
- Alesului medic cercual i va sta în voia ași alege locul de reședință sau în Boița sau în Tălmăciu.
- Cunoscința limbei române și germane se recere.

Cereri de competență bine instruate sunt a se adresa până la terminul prefript cătră subscrisul, carele la recerință cu plăcere este gata a da deslușiri mai detaiate.

Tălmăciu în 6 Noemvrie 1883.

Pretorele cercului Cisnădiei.

Nr. 5786 — 1883 civ. [560] 1—3

Publicațiune.

În afacerea segregării hotarului Făgărașului pentru esecutarea înțelegerei, adevă pentru începerea segregării și introducerea judecătorească în noua posesiune, asemenea pentru autenticarea lucrărilor de segregare se pune termin pe **24 Novembre a. c. la 9 oare înainte de ameași** la fața locului în casa magistratului din Făgăraș la care se convoacă toți proprietarii prin reprezentanții lor legali și prin publicațiuni în diare.

Brașov, 4 Novembre 1883.

În numele tribunalului
Alecsandru Onaciu m. p.,
jude esmis.

Nr. 374 [603] 1—3

EDICT

Domnica Balint (Söciu) din Cohalm (Rupea) pretura Cohalmului, do-

miciată prin căsătorie în Merchiaș, carea de 9 ani și jumătate a părăsit în mod clandestin pre legitimul său soț de căsătorie Nicolae Oncea din Merchiaș, fără a sci ubicațiunea ei până astăzi, e citată; ca în termin de trei luni de zile dela publicarea acestora, să se prezenteze sau în persoană sau printr'un apărătoriu pleni-potențiat spre acest scop înaintea subsemnatului for matrimonial căci altcum procesul divorțial urdit în contră-i din partea bărbatului ei, se va decide și în absența dênsei, conform legilor esistente.

Cohalm 2 Octombrie 1883.

Forul matrimonial gr. răsăritean al protopresbiteratului Cohalmului.

Nicolau Mircea m. p.,
administrator protopopesc.

Nr 401. [599] 2—3

EDICT.

Maria Hudea născ. Lăpădat de religiunea gr. or. din Hașfaleu, comitatul Târnavei mari, carea de aproape cinci ani a părăsit cu necredință pre legiuitul său bărbat Zacharia Hudea din Daneș acelaș, comitat, fără a să sci ubicațiunea, se citează prin aceasta ca în termin de trei luni dela prima publicare a acestui edict, se se prezenteze înaintea subsemnatului scaun protopresbiterial, ca for matrimonial de prima instanță, căci la dincontră și în absența ei se va pertracta și decide procesul intentat contră-i de bărbatul său.

Sighișoara, 24 Septembrie 1883.

Scaunul protopresbiterial gr. or. al tractului Sighișoarei ca for matrimonial de I instanță.

Demetriu Moldovan m. p.,
administrator protopresbiterial.